

μυῶνας αὐτοῦ ἰσχυρότατον· ἐπέχουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατὰ τὴν σωματικὴν διάπλασιν τὸ μεταξὺ Εὐρωπαϊοῦ καὶ Ἀφρικανοῦ.

Αἱ χεῖρες καὶ ὁ λαιμὸς περιβάλλονται μὲ ἀλύτους ἐξ ὑαλίνων μαργαριτῶν ποικιλοχρῶν τοὺς ὁποίους πωλῶσιν αὐτοῖς οἱ ξένοι· ὁ δὲ ἱματισμὸς τῶν συνίσταται κυρίως εἰς μικρὰν ὀθόνην, ἣς τὸ χρῶμα διακρίνει πᾶσαν φυλὴν· σχεδὸν ὅλοι τῆς Γουϊνᾶς οἱ αὐτόχθονες χρωματίζουσι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμα τῶν διὰ γραμμῶν παραλλήλων ἢ διατεταγμένων ὡς βλέπομεν τοῦτο ἐπὶ τῶν μορφῶν τῶν Ἑτρουρικών ἢ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀγγείων· ἡ ἐπίδερμίς τῶν εἶναι βαθύχρωμος μελαγχρινή, ἀπαλὴ τὸσον, καὶ ἡ κόμη τῶν καταμέλανος ὥστε διακρίνονται εὐκολώτατα ἀπὸ τῶν Ἀφρικανῶν· ἡ κεφαλὴ τῶν φέρει ἀπλοῦν κάλυμμα στολισμένον ὑπὸ πτερῶν.

Πολλοὶ ἡ μία οἰκογένεια συναγελάζονται εἰς τὴν αὐτὴν καλύβην, ἣτις ἔχει μικρὸν ἀνώγειον· ἔτι δὲ χρηθὴ αὕτη στενὴ, χωρίζονται τότε, λαμβάνουσαι ἑκάστη τὰ ἑαυτῆς ὅσα ἀνέκαθεν τῇ ἀνήκουσιν. Εἰς ἑκαστον χωρίον συγκεῖμενον τὸ πολὺ ἐκ 5 ἕως 10 καλύβων ὑπάρχει ἴδιον οἶκημα ὠρισμένον διὰ τοὺς ξένους

μόνον, καὶ εἰς τοῦτο ὁ ξένος τῆς φυλῆς Ἰνδὸς δρεῖλει νὰ διευθυνθῇ καὶ νὰ περιμεῖνῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ φυλάρχου, ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ χωρίου· αἱ συνοικοῦσαι οἰκογένειαι ἔχουσιν ἰδίαν ἑκάστη καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ μέρος τοῦ δάτους διὰ τὴν θήραν, τὸ τεμάχιον τῆς γῆς διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὰ πρὸς ἐργασίαν ἐργαλεῖα· ἀποθανόντος τοῦ ἀρχηγοῦ τὸν διαδέχεται ὁ ἰσχυρότερος χωρὶς ἡ οἰκογένειά του νὰ ἔχῃ κληρονομικὰς ἐπὶ τῆς ἀρχηγίας ἀξιώσεις.

Ὁ Παιμάν Πιατοῦγγ-Παχὲ (ἱερεὺς ἡ μᾶλλον γόης) δίδει τὸ ὄνομα εἰς τὸ νεογνόν ἐντὸς σκοτεινῆς καλύβης καὶ διὰ μυστηριωδῶν λέξεων ἐπικαλεῖται τὴν ἐπ' αὐτοῦ οὐράνιον εὐλογίαν, καὶ τὴν ἀπέλασιν τῶν κακῶν πνευμάτων· ὁ Ἰνδὸς ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας του δράττει τὸ τόξον καὶ ἀσκεῖται εἰς τὴν θήραν.

Ἡ πολυγαμία εἶναι θεμιτὴ, ἀλλ' ἡ πρώτη σύζυγος πρέπει νὰ φέρῃ τὸ σκῆπτρον εἰς τὸ μικρὸν τοῦ Ἰνδοῦ χαρέμιον, ἔστω καὶ ἡ χειροτέρα.

Ἡ κατωτέρω εἰκὼν παρίστησιν οἰκογένειαν Βουβιαν.

I. E. F.

Αἴγυπτος.

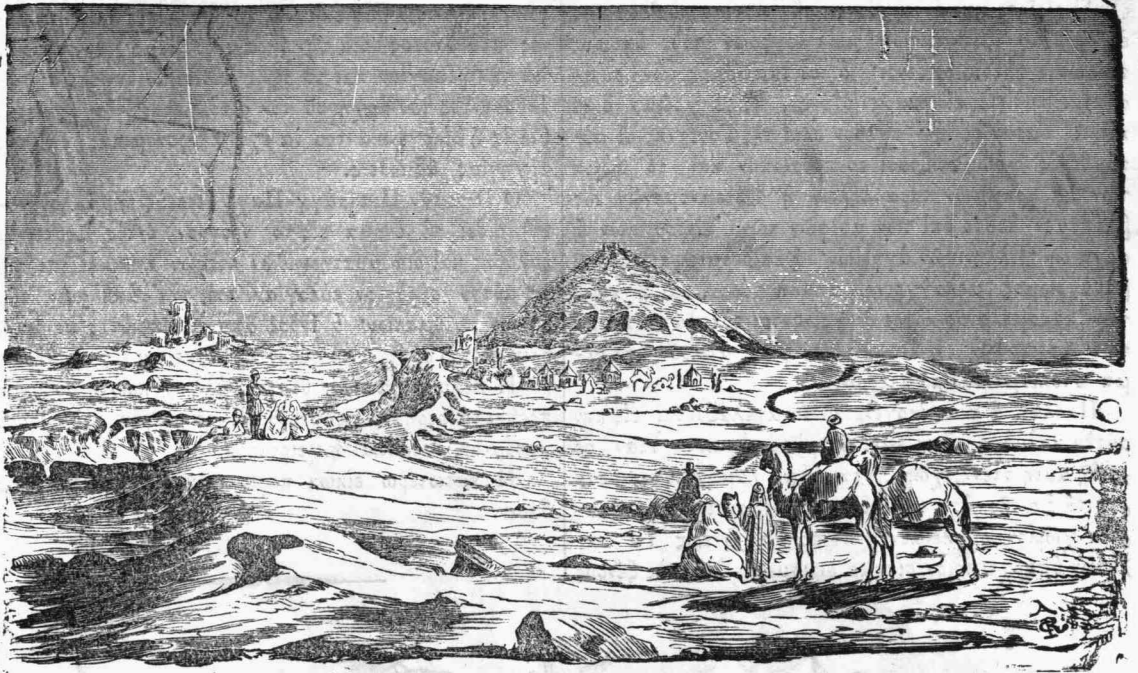
Ὁ καθηγητὴς Λεῖψιος Πρῶστος, περιηγηθεὶς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὰ 1842 καὶ 1843 συνέταξε ἡμερολόγιον ἐν ᾧ ἐκτίθησι μετ' ἀκριβείας τὸ διάγραμμα τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ κυρίως τῶν Πυραμίδων πρὸς δὲ καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο δημοσιεύει ἡ φιλολογικὴ ἐφημερίς τῆς Λεῖψίας, ἀφ' ἣς λαμβάνομεν τὴν ὀπισθεν εἰκόνα, παριστῶσαν τὰς σκηνὰς τῆς περιηγούμενης συνοδίας ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου ὑψωμένας, καὶ τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν ἐνὸς συνοδοῦ τοῦ Λεῖψίου.

Τετάρτην 12 Ἀπριλίου περὶ τὴν 9 ὥραν ἀνεχώ-

ρητα ἐπὶ δρομάδος ἀπὸ τοῦ Καΐρον μεθ' ἐνὸς ὑπρέτου κομίζων ἐπιστολὴν καὶ διηλθον τὴν ἑποψὶν ἑκατὸν περίπου χωρίων· ὁ Καββάτης δ' ἀπεσταλμένος τῆς κυβερνήσεως ἐλθὼν μετὰ τοῦ Λεῖψίου εἰς τὰς σκηνὰς καὶ δικάσας πολλοὺς Σεικὰς καὶ Ἀραβὰς ὑπέβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ποινὴν τοῦ βραδισμοῦ τῶν ποδῶν· τὰ κτυπήματα εἶναι συνήθως ἑκατόν· πέντε ἄνδρες κρατοῦσι τὸν τιμωρούμενον καὶ δύο πλήττουσι τοὺς πόδας αὐτοῦ δεδεμένους εἰς ξύλον. Τρεῖς Ἀραβες ἐξ Ἀβουστὰρ ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ὡμῶν ὡς οἱ ληστεύσαντές μας ληστὰι, τούτου ἕνεκα ἐραδίσθησαν θανατηφόρως σχεδὸν, ἀλλ' οὐδὲν ὡμολόγησαν. Τὴν νύκτα ὁ Μουδὶρης ἔμεινεν ἐκεῖ ἀκόμη, ἀναπετά-

σας δύο σκηνάς εἰς τὴν πεδιάδα. Τὴν ὑστεραίαν ἀπεφασίσθη νὰ πληρώσωσι τὰ κλαπέντα πράγματα οἱ ἐξ Ἀβουσσίου καὶ Σακκάραι Ἀραβες· ἡμεῖς ἀπαιτήσαμεν

ἑνδεκα χιλιάδας γρόσια ἅτινα διανεμηθέντα εἰς τοὺς ἐνόχους ἔπρεπε νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸν ἡμέτερον Πρόξενον.

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Τὰ ἐπιπλα συνεσωρεύθησαν παρὰ τὸν οὐδὸν πενιχρᾶς τινος οἰκίας, καὶ ὁ δημόσιος κήρυξ ἐκάλει ὑψηλῇ τῇ φωνῇ τοὺς ἀγοραστὰς. Διαβάται τινες ἴσταντο πρὸς στιγμὴν, ἀλλὰ μόλις ἔρριπτον τὰ βλέμματα ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων ἐξηκολούθουν τὴν ὁδὸν αὐτῶν. Οἱ ἐπαῖται αὐτοὶ διέβαινον ἐκείθεν οὐδὲ ρίπτοντες κἀν βλέμμα ἐπιθυμίας ἐπ' αὐτῶν. Ὁ κήρυξ ἀπαυδήσας ἐκ τῶν ματαίων αὐτοῦ προσπαθειῶν ἐσίγησε, καὶ, κινῶν τὴν κεφαλὴν·

— Θὰ χάσετε τὰ ἐξοδά σας, κύριε Καβερδῶνε, λέγει πρὸς τινὰ μικρὸν γέροντα, μὲ διόπτρας πρασίνους εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ὄρθιον ἱστάμενον παρ' αὐτῶν· φοβοῦμαι πολὺ ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῇ οὐδεὶς εἰς τὴν Ῥώμην τοσοῦτον δυστυχῆς, ὥστε νὰ ἀγοράσῃ τὰ ῥάκη τῆς χήρας τοῦ Πελεργίνου· ἔπειτα ὅλη αὐτὴ ἡ κουρελάρια δὲν ἀξίζει οὐδὲ τρία δουκάτα.

— Καὶ ἡ ἀθλία αὕτη μοὶ χρεωστεῖ δώδεκα! ἀνέκραξεν ὁ μικρόσωμος γέρον κτυπῶν τὴν γῆν διὰ τῆς βακτηρίας του. Δώδεκα δουκάτα, Ἰάκωβε, καὶ ἴσως περισσότερον, διότι ἐνεπιστευόμενος εἰς τὸν σύζυγόν της, προμηθεύων εἰς αὐτὸν ἔλαια, γραφίδας καὶ χρώματα διάφορα ἄνευ ὑποψίας τινός. Τίς νὰ μὲ ἐλέγην ὅτι ἤθελεν ἀποθάνει πρὶν μὲ πληρώσῃ;... Εἶμαι καλὸς, καὶ ἐμπιστεύομαι εἰς τὸν τυχόντα... Βλέπεις τώρα τί μὲ ἄρσεν ὁ ἄθλιος οὗτος βαρεὺς ὡς ἐνέχυρον· ἓνα σωρὸν ῥάκη, μίαν γυναῖκα καὶ τέσσαρα παιδία. Κατὰ δυστυχίαν δὲν δύναται τις νὰ πωλήσῃ οὔτε τὴν γυναῖκα, οὔτε τὰ παιδία, τὰ δὲ φορέματα ταῦτα, μὲ λέγεις, ὅτι δὲν ἐκτιμῶνται περισσότερον τῶν τριῶν δουκάτων.

Ὁ δημόσιος κήρυξ παρητήρησεν ὀπισθεν αὐτοῦ.

— Μὴν ὀμιλῆς τόσον ὑψηλά, λέγει χαμηλοφώνως.

διότι ἡ χήρα εἶναι ὀπισθὲν μας μὲ τὰ μικρά της, καὶ γνωρίζεις πόσον ἡ δυστυχὴς θλίβεται· θὰ ἐκλάβῃ ἴσως τοὺς λόγους σου ὡς ἐλέγχους. Ἀλλ' ἐν τούτοις, κύριε Καβερδῶνε, τί ἔπαισεν ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἂν ἀπέθανεν ἐκ τοῦ πυρετοῦ.

— Βεβαίως, ἀλλ' ἔσφαλε θανάσιμως διότι ἠγόρασε παρ' ἐμοῦ πράγματα ἀξία δώδεκα δουκάτων.

— Ἦθελε σὲ πληρώσει ἂν ἐξῇ.

— Τὸ πιστεύω.

— Διατί λοιπὸν παραπονεῖται;

— Πῶς! διατί παραπονοῦμαι! ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς γέρον ἀγανακτῶν· διότι δὲν ἄρσεν τίποτε δι' οὗ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του... Ἰδοὺ τι ἄνθρωποι εἴθε σεῖς οἱ τοῦ λαοῦ· πάντοτε καθ' ἡμῶν!...

Ὁ κήρυξ ἤγειρε τοὺς ὤμους.

— Ἐ! ἀδελφε, λέγει, ἡ χρηστότης τῶν πτωχῶν δὲν ἐξαρθᾶται δὲ πάντοτε καὶ ἀπ' αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν Πρόνοιαν. Πληρώνουσι διὰ τῆς ἐργασίας των μόνον, καὶ ὅταν ὁ Θεὸς τοὺς ἀφαιρέσῃ τὴν ὑγείαν, αὐτοὶ μένουσιν ἀνεύθυνοι διόλου· διότι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ χρέους των δὲν ἐξαρθᾶται πλέον ἀπ' αὐτοὺς. Ἐπειτα, τίς οἶδε, κύριε Καβερδῶνε, ἂν τὰ δώδεκα ταῦτα δουκάτα δὲν χρησιμεύσουν διὰ νὰ λάβῃς καὶ σὺ γωνίαν τινα εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ μικρόσωμος γέρον ἔλαβεν ὕψος θυμῶδες.

— Μὴν ἀστειεύεσαι ἐπὶ πραγμάτων ἁγίων, Ἰάκωβε, λέγει μετ' ἐμβριθείας. Προσπάθησε νὰ εὕρῃς ἀγοραστὰς μᾶλλον ἢ νὰ φλυαρῇς ἀνωφελῶς.

Ὁ δὲ Ἰάκωβος ὑπήκουσε μειδιῶν, ἐνῶ ὁ γέρον ἐπλησίασε πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐσκορπισμένα παλαιὰ σκεύη, διὰ νὰ ὑπολογίσῃ ἐκ νέου τὸ ἐξ αὐτῶν ἐξαχθισόμενον ἀγύριον.

Ἡ δὲ τοῦ βαρέος δυστυχῆς χήρα εἶτε διότι δὲν ἤκουσε τίποτε τῶν παρ' αὐτῇ λεχθέντων, εἶτε διότι ὀλίγον ἐξ αὐτῶν ἐθλίβετο δὲν ἠλλάξε οὔτε τὴν ἔκφρασιν